

<< امروز

16:59:23 - 91/6/26

روزی که توکلی از موسویان حلالیت طلبید

امروز: روزنامه مردم سالاری نوشت: سال 1386 خبری در دنیای سیاسی ایران منفجر شد؛ این که سیدحسین موسویان مذاکره کننده ارشد هسته‌ای ایران در مظان اتهام جاسوسی است! این موضوع نه تنها شخصی و تنها مربوط به موسویان نبود بلکه به نظر می‌رسید داستانی در راستای زیر سوال بردن اقدامات دولت‌های قبلی است.

حسین موسویان در دوران ریاست جمهوری سیدمحمدخاتمی از سوی دبیر شورای عالی امنیت ملی به سمت مسوول کمیته سیاست خارجی شورای عالی امنیت ملی منصوب شد. در سال 1382 با آغاز بحران هسته‌ای، موسویان سخنگوی پرونده هسته‌ای ایران و عضو تیم مذاکرات هسته‌ای بود. تیم هسته‌ای ایران در اواخر این مقطع توانست ضمن باز کردن پلمپ تاسیسات و شکستن تعلیق با تاکید پروژه ucf اصفهان، استمرار فعالیت آب سنگین اراک و پیشرفت نسبی در سایت غنی‌سازی نطنز (در حین تعلیق) از ارجاع پرونده به شورای امنیت سازمان ملل جلوگیری کند. با انتخاب احمدی نژاد به ریاست جمهوری، شورای عالی مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام متشکل از آیت‌الله‌هاشمی رفسنجانی، سیدمحمدخاتمی و دکتر حسن روحانی تشکیل شد و موسویان بعنوان معاون بین‌الملل این مرکز از سوی دکتر روحانی و سپس به‌عنوان مشاور سیاست خارجی دبیر شورای عالی امنیت ملی (دکتر علی لاریجانی) منصوب شد که تا زمان استعفای دکتر لاریجانی نیز این مسوولیت را ادامه داشت. او در کار دیپلماسی از مدیران با سابقه و دیپلمات‌های ارشد وزارت خارجه محسوب می‌گردد. وی دارای دکترای روابط بین‌الملل از دانشگاه کنت (Kent) انگلستان؛ فوق‌لیسانس روابط بین‌الملل از دانشگاه تهران، مهندسی صنایع از دانشگاه علم و صنعت و فوق‌دیپلم ریاضیات و علوم از سیتی کالج کالیفرنیا آمریکا است. موسویان اما در دهم اردیبهشت 1386 بر اساس اتهاماتی بازداشت و پس از بازجویی‌های مقامات مسوول در 19 اردیبهشت ماه با قرار وثیقه 200 میلیون تومانی آزاد اما خبرها و شایعات درباره وی تا مدت‌ها ادامه داشت تا اینکه نهایتاً از اتهامات تبرئه شد.

اما آنچه در این میان قابل یادآوری است حلالیت‌طلبی احمدتوکلی از وی بابت خبرهایی است که سایت الف در مدت مابین اردیبهشت 1386 تا تیره وی در سال 1387 منتشر کرده بود. 25 شهریور ماه 1387، احمد توکلی در مکتوب خود نوشت: پس از شکایت آقای موسویان از سایت الف، برای دفاع از خویش تمامی دعاوی شاکعی یا وکلایش علیه «الف» را بررسی کردم. تقریباً تمامی اخبار منتشرشده مورد اعتراض در سایت، یا از زبان مقامات رسمی مانند رئیس‌جمهور، سخنگوی دولت، وزیر اطلاعات و سخنگوی کمیسیون سیاست خارجی و امنیت ملی مجلس و یا از منابع خبری دیگر نقل شده بود. وکلای شاکعی مدعی بودند که اکثر موارد مطروحه در رسانه‌ها علیه موکل آنها صحت نداشته بلکه اساساً وزارت اطلاعات یا دادستانی آن‌ها را در مکتوبات خویش نیاورده‌اند. آقای موسویان نیز که از سال‌ها پیش یکدیگر را می‌شناختیم و در مواردی همکار نیز بوده‌ایم، در تماس تلفنی فی‌مابین گله‌مندانه از من خواست که برای پاسخگویی اخروی تحقیق کنم و اگر معلوم شد اتهامات بی اساس است اقدام مناسب صورت دهم. براین اساس با تلاش چهار ماهه و با کوشش فراوان توانستم اسناد رسمی‌زیادی را ببینم و با برخی مسوولان ذیربط مکرراً گفت‌وگو کنم. نتیجه کار، اثبات اجمالی دعاوی آقای موسویان در بی‌اساس بودن اکثر مطالب نقل‌شده در الف بود. پیش از آن که به آن موارد اشاره کنم لازم است یک نکته مهم را تذکر دهم. گرچه بنده در رویکرد سیاست خارجی و نحوه حکمرانی و ویژگی‌های لازم حکمرانان و نحوه برخی مراودات خارجی با آقای موسویان و جریان حامی‌شان اختلافاتی دارم و یکسان نمی‌اندیشم (که این بیانیه درصدد ورود به این مباحث نیست)، ولی حساب این مسائل، از حساب ضرورت حفظ حقوق مسلمانان و همه افراد جامعه، از هم جداست و هرگاه در باره آبروی فردی، اشتباهی در رسانه‌ای سرزند، جبران آن شرعاً و قانوناً الزامی است. توکلی در ادامه با فهرست کردن 13 اتهامی که در قرار نهایی قاضی اول، کیفرخواست دادستان و حکم دادگاه وجود داشت و حتی اکثراً در گردش کار وزارت اطلاعات نیز نیامده ولی متأسفانه «الف» نیز آن‌ها را منتشر کرده است نوشت: اینجانب به خاطر این مشارکت ناخواسته در آسیب‌دیدن ناحق آبروی آقای سیدحسین موسویان و خانواده‌اش، از آنان حلالیت

می‌طلبم و امیدوارم خداوند این کار مرا جبران مافات قرار دهد. از حساسیت بجای وزیر محترم اطلاعات نسبت به آنچه در مراودات خارجی می‌گذرد و دقت وی در سخن گفتن نیز تقدیر می‌کنم.

سیدحسین موسویان در پی حلالیت خواهی احمد توکلی، در نامه ای به وی پاسخ داد: از بیانیه مورخ 25/6/87 جنابعالی مطلع شدم. اینجانب از ابتدای ماجرای بازداشت تا کنون موضوع را به خدای متعال واگذار نموده و به خاطر مصالح و منافع نظام و کشور سکوت کرده و بنایم همچنان بر سکوت است. اطمینان دارم که جنابعالی پس از ماه‌های متمادی مطالعه اسناد این پرونده و گفت وگو با مقامات ذی ربط، اکنون به راز سکوت اینجانب پی برده‌اید. در شرایط فعلی که ارزان‌ترین کالا «آبروی مومن» است، جنابعالی این شهامت را داشتید که بعد از ماه‌ها بررسی مستندات، بی اساس بودن 13 مورد از اتهامات دروغ و ناروا به اینجانب را اعلام و به یاد قیامت، حلالیت بطلبید که البته از مبارزان اصیل و متدین انقلاب از هر جناح و با هر طرز تفکری نیز چنین انتظار می‌رود. اینجانب در جوار مرقد جد اطهرم علی بن موسی الرضا(ع) جنابعالی را حلال نموده و از خداوند متعال طلب مغفرت و رحمت و موفقیت می‌نمایم. این اتفاق در تاریخ سیاسی ایران بخصوص در سالهای اخیر اتفاقی یگانه و فراموش نشدنی بود، اتفاقی که اصلاً مورد پسند بعضی از اهالی سیاست نبود و بارها به خاطر آن به احمد توکلی طعنه زدند!